

En rejse til kontrasternes land

Flensburg – Poltava og retur

Jeg havde for lang tid siden bestemt mig for at ville se den del af verdenen, som ikke er kendt af så mange mennesker. Jeg ville en tur til Ukraine. Tidligere et lukket land, men nu åbent for besøgende. Egentlig startede det hele med, at jeg ville prøve at rejse ad den gamle silkerute til Kina, til hest eller i hestevogn. Udviklingen er sikkert synlig på Silkeruten. Det er ikke sikkert, at det i dag er muligt at finde rastepladser til hest og vogn og få mad og vand for hver dagsmarch. Det er trods alt nogle år siden, der har været karavaner på Silkeruten. Derfor besluttede jeg at foretage research, som det hedder på moderne dansk, i gamle dage kunne man nøjes med at undersøge og forberede sig.

Begyndelsen af Silkeruten starter i området, hvor der i dag er meget uroligt, så derfor har jeg valgt at jeg vil køre gennem Ukraine til Alma-Ata og videre til Beijing. Derfor ville jeg undersøge forholdene i Ukraine. For at det kunne ligne den senere tur mest muligt anskaffede jeg mig en autocamper, en løs GPS og en AutoRoute 2007, som slutter der hvor Ukraine begynder. Jeg havde et kort over Europa med Ukraine på, men det glemte jeg at få med, så jeg besluttede at købe et kort, når jeg kom til Ukraine. Turen gennem Tyskland gik som den slags går. Jævn trafik og en kø i ny og næ. Jeg overnattede på en rasteplads mellem Berlin og den polske grænse. Jeg havde planlagt at køre over grænsen tidligt næste dag, og køre gennem Polen på en dag for at undgå at overnatte, det havde bekymret mig en del, man hører jo så meget. Sidste gang jeg var i Polen var midt i 90'erne. Dengang græssede køer og geder i grøftekanten. Mange hestevogne, slidte vogne og trætte heste og menneskene så lidt modløse ud i hvert fald de der boede på landet; i byerne var det lidt anderledes. Bilerne var østeuropæiske modeller og vejene var dårlige, til gengæld blev der kørt stærkt. I dag er tingene anderledes. Køerne, gederne, hestevognene og de modløse mennesker er væk. Bilerne er vestlige modeller, vejene er blevet bedre, men der bliver stadigvæk kørt stærkt. Desværre er min AutoRoute ikke helt up to date, så jeg mistede en time gennem Poznan og senere en time mere da jeg blev ledt bort fra motorvejen fordi færdiggørelsen ikke var lagt ind, men til gengæld fik jeg en overnatning i Polen og det er ikke farligt. Jeg oplevede også at GPS'en ikke kunne stadfæste min position, da der ikke var satellitter nok. Det troede jeg ikke muligt, men resultatet blev, at jeg selv skulle finde vej.

Endelig. Grænsen mellem Polen og Ukraine. 2 km lang kø af lastbiler, lidt mindre for personbiler, så denne gang var min autocamper en personbil. Pas, reg. attest og stelnummer blev kontrolleret. Skabene åbnet og madrassen løftet, måske er det en gammel vane, men det er lidt uvant, når man "kun" plejer at færdes i Europa. På den Ukrainske side var interessen for autocamperen lige så stor, men der var også en del nysgerrighed efter at se, hvordan sådan et køretøj så ud indvendigt, men de løftede ikke madrassen. De sidste papirer udfyldt, intet visum som EU borger der rejser som turist. Ca. 800 km foran, E 40 hele vejen, det troede jeg var en dags fornøjelsestur.

Alle veje fører til Poltava, men ikke alle er lige gode.

Når vi i Danmark laver vejarbejde, en ny rundkørsel f.eks. eller andet der nødvendiggør en midlertidig vej, så oplever vi en vej der er ujævn, måske med huller nærmest som om asfalten er smidt ud med en skovl. Kaffekoppen skulper over eller vælter, hvis den ikke er redet i tide. Hastigheden er ikke stort over cykelfart, hvis behageligheden ikke skal sættes over styr. Sådan er de Ukrainske veje. Der er flere forhold, der gør de Ukrainske veje ubehagelige. Selve belægningen er ru, så det giver en del dækstøj. Det kender vi også fra visse belægninger i Danmark. Dernæst er den ujævn, lidt som vaskebræt, og så er der de større ujævnheder, der giver en duvende bevægelse. Dertil kommer reparationerne. Nogen med lidt for meget asfalt - nogen med lidt for lidt. De nye huller skal man så lige prøve at køre udenom. Nye og nye, der voksede græs i nogen af dem. Og så oplevede man strækninger helt perfekte, glat og jævn og man glædede sig, men glæden varede kort, kun nogle få km. Samtidig med disse forfærdelig dårlige veje, så kørte jeg også på en 4 sporet motorvej lige uden for Kiev. Jeg har ikke noget sted i Europa oplevet sådan et vejanlæg. Den endte desværre efter ca. 10 km og fortsatte som en 2 sporet vej af ovennævnte kvalitet.

Langs vejene var der nogle steder boder. Årets høst af æbler, pærer, blommer, vindruer, ferskner, græskar, meloner og kartofler blev udbudt til salg. Antallet af gårdbutikker var stort. De så ofte ud til at være ubemandede, men når man standsede dukkede der en person op, som havde siddet i læ bag et træ, et gærde eller i et nærliggende hus. Ofte er det en ældre kvinde i bedstemor alderen, klædt i tøj der var nyt dengang hun blev gift. Skoene er flade eller hun har gummistøvler på. Strømperne er et nummer for store, de rynker lidt, der er ål i dem og frakken er af ubestemmeligt snit og hendes kropsholdning er den, man har, når man har kravlet for længe i koldt vejr og forsøger at rejse sig til fuld højde uden at det lykkes. Med lidt tegn, et stykke papir og en blyant lykkedes det at købe lidt frugt til turen. Huset bag hende udstråler fattigdom. Dør og vinduer mangler vedligeholdelse. Husets størrelse er ca. 50 kvadratmeter. Det ligner noget der er lavet af genbrugsmaterialer. Der er ingen fortov, kun en bred græsabat mellem vejen og grunden som huset ligger på, ingen flisegang som fører op til huset, kun en trampet sti, og hele arealet deles mellem gæs, ænder, høns, køer, geder en enkelt hest og mennesker. Det lyder som idyl, men er fattigdom.

Men det er ikke land det hele. Der er også byer. Med tæt trafik. Det går stærkt. Der er mange nye biler, det virker ikke som om det er et fattigt land. Men der er også ældre biler fra den gang landet var russisk. Fælles for dem alle, de kører stærkt, selv en Københavnsk taxachauffør vil virke som nybegynder i det selskab. Men overraskende nok så hørte jeg kun ambulancen 3 gange og oplevede at se ét biluheld i den uge jeg opholdt mig i Poltava. Jeg oplevede kontrasten mellem land og by. Jeg oplevede en by med mange nye moderne biler. Arkade med alt moderne vestligt isenkram og tøj, især kvinderne var meget velklædte. Næsten ingen overvægtige, stramme bukser, høje hæle og kun en enkelt hængerøv. Butikkerne er velforsynet med alt. Fladskærme til priser som kendes fra Danmark ellers er næsten alt billigere. Dieselloolie til 3-4 kr./l. Et land der er værd at besøge. Billigt, men besværligt.

Fladskærme som i Danmark

Især kvinderne er velklædte

Høje hæle (næsten) og stramme bukser

Et typisk bybillede

Underjordisk fodgængerovergang med Butikscener

Så er der udleveret regntøj. Det tog de tre en hel dag at grave en rende 1.5 m dyb og 10 m lang.